

DŹWIGNION (1) *part praet pass pf*

N sg m (praed) dźwigni(o)n.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: dźwigniony.

Naprawiony, odnowiony, przywrócony do pierwotnego stanu:

Szereg: »dźwignion i z nowu postawion«: á prawie vpádly wiek nász tho nam iáwnie pokázuie/ że on iednoprzez Philozophy/ Krole/ dźwignion y z nowu poštáwion być żadną iną miárą nie może. OrzRozm A2v.

Cf **DŹWIGNĄĆ**

KN